

Som jeg sagde tidligere i dag, har den tyske udenrigsminister jo ikke stået alene. Også andre regeringer har sagt, at det var væsentligt at få en debat om, hvordan NATO kan spille en aktiv rolle i forbindelse med at fremme afspændingsprocessen i hele Europa, og dér synes vi, det er uforståeligt, at den danske regering i den grad har lagt sig i forlængelse af USA. Det er skuffende, at man ikke har støttet Joschka Fischers forslag, selv om jeg udmærket er klar over, at Joschka Fischer på andre områder ligger tættere på regeringen.

Men som sagt: Debatten har alt i alt været positiv, og jeg tror også, at der – på trods af de uenigheder, der er om enkeltheder – er en grundlæggende forståelse for og en grundlæggende enighed her i Folketinget om, at vi skal have en international retsorden, som er bygget op på FN. Vi mener så, at hvis man mener det alvorligt med, at FN skal fastholdes som den væsentlige globale organisation, også når det gælder sikkerhedspolitik, kræver det altså, at man er mere præcis, når man laver de såkaldte ekstraordinære tiltag, og at man er mere forsigtig.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Ligesom hr. Holger K. Nielsen mener jeg også, debatten har været positiv, ikke mindst ved klart på ny at trække op, hvor vandene skiller.

Ved debattens begyndelse, efter hr. Holger K. Nielsens ordførelse som forespørger, havde vi en diskussion om, hvorvidt der var stor forskel på det, udenrigsministeren havde sagt, og det, hr. Holger K. Nielsen har fremsat som forslag til vedtagelse. På det tidspunkt gik hr. Holger K. Nielsen herop og sagde, at der var ikke så stor forskel mellem ministerens og SF's synspunkter. På det tidspunkt kendte hr. Holger K. Nielsen jo endnu ikke regeringspartiernes vedtagelse, som jeg går ud fra at udenrigsministeren vil stemme for. Han kan altså ikke stemme for hr. Holger K. Nielsens forslag – skal vi sige det på rent dansk – så går han imod hr. Holger K. Nielsens forslag til vedtagelse.

Ergo burde hr. Holger K. Nielsen på nuværende tidspunkt ikke bare indse – for det har han nok for længst gjort – men også indrømme, at der er en afgørende og grundlæggende forskel mellem det, udenrigsministeren har sagt på regeringens vegne, og det, som SF siger i sit forslag til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Hans Engell (KF):

Jeg takker udenrigsministeren for svaret, og det giver mig anledning til en bemærkning og et spørgsmål.

Jeg synes, det fremgår af debatten som noget meget interessant, at regeringen har truffet den beslutning ikke at ville støtte den tyske udenrigsminister i hans synspunkter om NATO's atomstrategi, og det mener jeg er en meget vigtig beslutning. Man kan i virkeligheden sige, at det er den definitive afsked med en lang årrækkes fodnotopolitik, at en regering af Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre har valgt så entydigt og klart – og det hilser jeg med tilfredshed – at stå bag NATO's atomstrategi, som vel at mærke er uændret.

Det andet er et spørgsmål, jeg stillede til udenrigsministeren tidligere under debatten, nemlig fortolkningen af den vedtagelse, der skal til afstemning om lidt her i Folketinget. Jeg spurgte udenrigsministeren, om man ikke må fortolke vedtagelsen på en sådan måde, at den i hvert fald ikke ændrer på den kendsgerning, at regering og Folketing som hidtil vil kunne tage stilling fra sag til sag; at det må bero på en konkret vurdering, og at der ikke i denne vedtagelse ligger nogen som helst begrænsninger i retning af, at den danske regering eller Folketinget har fraskrevet sig muligheden for, at vi selv uden et klokkerent FN-mandat vil kunne deltage i f.eks. NATO-operationer af fredsskabende karakter.

Første næstformand (Birte Weiss):

Var det en kort bemærkning, hr. Svend Aage Jensby ønskede? Ja, men de korte bemærkninger er nu til hr. Holger K. Nielsen. Ellers bliver det i anden omgang.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg lyttede også i første runde meget interesseret til det spørgsmål, hr. Hans Engell stillede til udenrigsministeren: Betyder vedtagelsen, at der ikke er nogen begrænsninger?

Jeg vil godt spørge hr. Hans Engell, om det er en forudsætning for Det Konservative Folkepartis stemme for regeringspartiernes forslag, at det skal fortolkes således, som hr. Hans Engell ønsker, altså at der ikke er nogen begrænsninger. Jeg synes, det er meget væsentligt at få det afklaret, for der har jo været nogen tvivl om, hvad det egentlig er for et forslag; hvad det,